

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 6" สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านครูผู้สอน ด้านเพื่อนนักเรียน ด้านหนังสือเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อม

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2531 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 6 จำนวน 20 โรงเรียน จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 455 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบตรวจคำตอบ (Check List) เพื่อถามสถานภาพทั่วไปของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เพื่อถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 7 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเพื่อนนักเรียน ด้านหนังสือเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ไม่ใช่ประชากรที่แท้จริง จำนวน 15 คน จากนั้นได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแล้วจึงนำไปใช้กับประชากร โดยผู้วิจัยเป็นผู้ส่งและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และบางส่วนทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 455 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.79

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้คือ

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่ามัธยเลขคณิตรวม(Pooled mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (Pooled Standard Deviation)

นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 โดยเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 12 - 14 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.3

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนรับรู้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยครูผู้สอนที่มีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมากที่สุด ส่วนครูผู้สอนที่แต่งกายดีถูกต้องตามกาลเทศะ ครูผู้สอนที่มีเสียงดังฟังชัด ครูผู้สอนที่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะกับวัยของนักเรียน ฟังเข้าใจง่าย และครูผู้สอนที่มีความยุติธรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก

2.2 ด้านเพื่อนนักเรียน นักเรียนรับรู้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยเพื่อนนักเรียนที่เรียนเก่ง มีความกระตือรือร้นในการเรียนทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุก และเพื่อนนักเรียนที่เป็นเพื่อนสนิทของนักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ส่วนเพื่อนนักเรียนที่ชักชวนให้อ่านหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจน้อย

2.3 ด้านหนังสือเรียน นักเรียนรับรู้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยหนังสือเรียนที่มีตัวพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และมีเนื้อหาที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมการสอน นักเรียนรับรู้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยการบรรยายโดยครูผู้สอน การสาธิตโดยครูผู้สอนแล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เช่น การอ่านทำนองเสนาะ การร้องเพลงพื้นบ้าน ฯลฯ การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม เช่น ร่วมกันอภิปราย การประชุมกลุ่มย่อย ฯลฯ และการมอบหมายงานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ส่วนการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจน้อย

2.5 ด้านสื่อการสอน นักเรียนรับรู้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยรูปภาพที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทเรียน เช่น ภาพสถานที่สำคัญ ภาพบุคคลสำคัญ ฯลฯ แผนภูมิที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทเรียน เช่น แผนภูมิกลอนสุภาพ แผนภูมิแบบฟอร์มจดหมายลาป่วย ฯลฯ และแผ่นเสียงหรือเทปการอ่านทำนองเสนาะหรือเพลงที่ใช้ประกอบการสอน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ส่วนบัตรคำที่มีขนาดพอเหมาะตัวหนังสือชัดเจน ของจริง เช่น ดอกไม้ ขนมไทย ฯลฯ และภาพยนตร์ที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทเรียน เช่น ภาพยนตร์เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีไทย ฯลฯ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจน้อย

2.6 ด้านการประเมินผล นักเรียนรับรู้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยการให้คะแนนจากผลงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น แบบฝึกหัด รายงาน ฯลฯ การให้คะแนนจากการทำงานส่งทุกครั้ง และการใช้คำถามถามนักเรียนระหว่างการเรียนการสอน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ส่วนการกำหนดให้มีการทดสอบย่อยโดยไม่บอกล่วงหน้าเป็นบางชั่วโมง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจน้อย

2.7 ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน นักเรียนรับรู้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนวิชาภาษาไทย ผู้ปกครองส่งเสริมและซื้อหนังสือให้อ่าน และผู้ปกครองเคยเรียนวิชาภาษาไทยได้คะแนนดี ดังนั้นนักเรียนจึงอยากเรียนวิชาภาษาไทยได้ดีเหมือนผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ส่วนผู้ปกครองให้รางวัลเมื่อสอบวิชาภาษาไทยได้คะแนนดีและผู้ปกครองลงโทษเมื่อผลการสอบวิชาภาษาไทยไม่ดีหรือสอบตก เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจน้อย

2.8 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน นักเรียนรับรู้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยทางโรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยเสมอ ๆ เช่น การจัดนิทรรศการภาษาไทย การจัดแสดงละครเกี่ยวกับวรรณคดี การประกวดแต่งกลอน ฯลฯ ห้องเรียนที่จัดได้อย่างถูกสุขลักษณะ และโรงเรียนจัดห้องสมุดวิชาภาษาไทยสำหรับให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยเฉพาะ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก

2.9 ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน นักเรียนรับรู้ว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก โดยการประกอบอาชีพที่น่าสนใจส่วนใหญ่ต้องอาศัยวิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญ เช่น ผู้ประกาศ ชุมชนที่ไม่มีเสียงรบกวน เช่น เสียงรถ เสียงเครื่องจักร และชุมชนที่ส่งเสริมและเห็นคุณค่าของภาษาไทย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ส่วนชุมชนที่มีสถานที่สำคัญทางวรรณคดี และชุมชนที่อยู่ใกล้แหล่งวิทยากรและบริการที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย เช่น ห้องสมุด โรงละคร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจน้อย

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ด้านครูผู้สอน นักเรียนรับรู้ว่าครูผู้สอนที่มีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอฟ.จี.พอกซ์ (1967: 133-136) ที่พบว่า นักศึกษามีความเห็นว่าคุณครูควรมีความรู้ในเรื่องวิชาอย่างแท้จริงเป็นลำดับแรก และ เจลิว บุริภักดี และคณะ (2520: 374) ที่พบว่า นักเรียนเห็นว่าลักษณะของครูที่นักเรียนชอบมากที่สุดประการหนึ่งคือมีความรู้ดีตามหลักสูตร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรชัย (2523: 40) สุวัฒน์

พุทธเมธา (2523: 10) และศรีสุตา จริยกุล (2525: 23) ที่ว่า ลักษณะของครูที่ดีคือ มีความรู้อย่างดีในเรื่องที่จะสอน สามารถก้าวหน้าทันความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาชีพของตน วิทยาการในสาขาวิชาอื่น ๆ ตลอดจนความรู้รอบตัวอย่างกว้างขวางประกอบด้วย หลักวิชาอันถูกต้องแน่นแฟ้น

2. ด้านเพื่อนนักเรียน นักเรียนรับรู้ว่าเพื่อนนักเรียนที่เรียนเก่ง มีความกระตือรือร้นในการเรียนทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุก เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ประดิษฐ์ อุปรมัย (2527: 131) ที่ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิด ทศนคติ และพฤติกรรมของผู้เรียน เนื่องจากเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มมากเป็นพิเศษกว่าวัยอื่น ๆ และการทำตามกลุ่มเป็นบทบาทหนึ่งที่จะได้รับการยอมรับจากเพื่อน ฉะนั้นพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนจึง เข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นรายบุคคล เป็นอันมาก ในการจัดระบบการเรียนการสอนถ้าครูสามารถวินิจฉัยได้ว่าเด็กคนใด เป็นที่ยอมรับหรือได้รับการยกย่องจากเพื่อนมากที่สุดแล้วพยายามส่งเสริมให้เด็กคนนั้น เป็นตัวแทนที่ดีของเพื่อนก็จะ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ครูดำเนินการเรียนการสอนไปได้ด้วยดี นอกจากนี้ถ้าครูวินิจฉัยได้ด้วยว่าเด็กคนใดเป็นเด็กเก่ง เด็กคนใดเป็นเด็กเรียนอ่อน และในระหว่างเด็กเก่งกับเด็กอ่อนนั้น เด็กเก่งคนใดเป็นที่ยื่นซอหรือถูกอภัยยศัยกับเด็กอ่อนคนใด ครูก็ยังสามารถใช้วิธีให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อนได้อีกส่วนหนึ่งด้วยเช่นกัน

3. ด้านหนังสือเรียน นักเรียนรับรู้ว่าหนังสือเรียนที่มีตัวพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และมีเนื้อหาที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปทุม พงษ์สุชาติ (2520: 19-20) ที่พบว่า การใช้ภาษาในการพรรณนาอธิบายเนื้อหาหรือภาพประกอบ ต้องเป็นภาษาที่อ่าน เข้าใจง่าย ชัดเจน สำนวนภาษาสละสลวย เป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษาได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดของ รัตจวน อินทรกำแหง (2520: 43) ที่ว่า การใช้ภาษาเขียนในหนังสือเรียนต้องเป็นภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียนในแต่ละระดับ และเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อม

4. ด้านการจัดกิจกรรมการสอน นักเรียนรับรู้ว่า การบรรยายโดยครูผู้สอน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีทักษะและความสามารถในการบรรยาย ประกอบกับ เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่กำหนดให้เรียนที่มีมากไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ครูผู้สอนจึงจัดกิจกรรมการสอนโดยการบรรยาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัฒนา อธิ เสรี

(2522: 103-107) พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529: 132-142) และ จรัญ เกษมสายชนม์ (2531: 69) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนภาษาไทยใช้มากคือการบรรยาย หรือ การบรรยายโดยการใช้สื่อประกอบ นอกจากนี้การสอนโดยการบรรยายยังเป็นวิธีที่ครูสามารถ สอดแทรกความรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากในหนังสือเรียนให้แก่ักเรียนโดยตรงทำให้นักเรียนสนใจ เรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ (2532: 186-189) และ ประสม นนทสุวรรณ (2524: 116-124) ที่พบว่า นักเรียนต้องการให้ครูนำความรู้ นอกเหนือจากหนังสือเรียนมาประกอบการสอน

5. ด้านสื่อการสอน นักเรียนรับรู้ว่ารูปร่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทเรียน เป็นปัจจัยที่มีผล ต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชรินทร์ พ้ารัมย์ (2522: 66-68) ที่ พบว่า สื่อการสอนภาษาไทยที่มีมากที่สุดในโรงเรียน คือรูปภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ ศิริอร รัตนอุดม (2527: 64) ที่พบว่า ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การ์ตูน เรื่องประกอบการอ่านและกลุ่มที่ไม่ใช้การ์ตูน เรื่องประกอบการ อ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ด้านการประเมินผล นักเรียนรับรู้ว่าการให้คะแนนจากผลงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น แบบฝึกหัด รายงาน ฯลฯ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะการใช้ คะแนนเป็นการเสริมแรงทางบวกวิธีหนึ่งที่จะให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น ดัง ความคิดของ ปราณี รามสูต (2528: 116-131) ที่กล่าวถึงการจูงใจในการเรียน ใน เรื่องการ เสริมแรงทางบวกไว้ว่า การเสริมแรงทางบวกเป็นการให้สิ่งที่คุณเรียนชอบหรือการนำสิ่งที่คุณเรียน ต้องการเข้ามา เพื่อให้คุณเรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา การให้สิ่งที่คุณเรียนชอบนี้ เพื่อเพิ่มพฤติกรรม ที่พึงปรารถนามากขึ้นในครั้ง ๆ ต่อ ๆ ไป หรือใน เวลาต่อไป คะแนนเป็นสิ่งที่คุณเรียนชอบและ ต้องการ ทั้งนี้เพราะคะแนนจะเป็นตัวกำหนดการเรียนในแต่ละรายวิชาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้อง กับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พ.ศ.2529 (อ้างในคู่มือครู 2530 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย 2530: 121- 128) ที่มีใจความโดยสรุปได้ว่า ในการประเมินผลการเรียนแต่ละรายวิชาของนักเรียนนั้นให้ครู ผู้สอนแจ้งให้คุณเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชาเสียก่อน แล้ว ดำเนินการประเมินผลโดยการเก็บคะแนน ทั้งคะแนนจากการวัดผลรายจุดประสงค์ คะแนนจาก

การวัดผลระหว่างภาค คะแนนจากการประเมินผลด้านจิตพิสัย และคะแนนจากการวัดผลปลายภาค จากนั้นนำคะแนนจากการวัดผลทั้งหมดมาเปลี่ยน เป็นระดับผลการเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบว่าตนผ่าน เกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดหรือไม่

7. ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน นักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองสนับสนุนให้เรียนวิชาภาษาไทย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ พรรณี ช. เจนจิต (2528: 268-270) และประดินันท์ อุปรมัย (2522: 133-134) ที่กล่าวว่า ความต้องการของพ่อแม่ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อเด็กมาก ตั้งแต่เริ่มแรกของชีวิต การที่พ่อแม่ให้ความสนใจและยุ่งเกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ ในบรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา และบุตร ซึ่งประกอบด้วย ความรัก การควบคุม การผู้บังคับ ความคงเส้นคงวาในทางอารมณ์ของพ่อแม่ การแสดงความรักใคร่เอาใจใส่ตั้งมาตรฐานการกระทำเอาไว้ มีการกระตุ้นให้กำลังใจจะทำให้เด็กเกิดความสนใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านนั้น ๆ ด้วย

8. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน นักเรียนรับรู้ว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยเสมอ ๆ เช่น การจัดนิทรรศการภาษาไทย การจัดแสดงละครเกี่ยวกับวรรณคดี การประกวดแต่งกลอน ฯลฯ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมลักษณ์ สุธอม (2522: 88-91) ที่พบว่า ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาชั้น นั้น มีความมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย และสอดคล้องกับความคิดของสุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรชัย (2523: 201) ที่กล่าวว่า วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยคือ เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน แต่อย่างไรก็ดี การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในโรงเรียนยังมีการจัดน้อย ดังผลการวิจัยของ ประสม นนทสุวรรณ (2524: 103) จิรภา ลิ้มปเลิศเสถียร (2527: 97) และจรัญ เกษมสายชนม์ (2531: 92) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในโรงเรียน ยังมีการปฏิบัติน้อย

9. ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน นักเรียนรับรู้ว่าการประกอบอาชีพที่น่าสนใจส่วนใหญ่ต้องอาศัยวิชาภาษาไทย เป็นพื้นฐานสำคัญ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของสุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรชัย (2523: 3) ที่กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการศึกษา และเสาะแสวงหาความรู้ในสรรพวิทยาการสาขาต่าง ๆ และใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพทุกสาขา ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาโดยเฉพาะก็อาจประกอบ

อาชีพที่ใช้ภาษาโดยตรง เช่น เลขานุการ นักหนังสือพิมพ์ นักประพันธ์ ครูภาษาไทย และอื่น ๆ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชนิภา มณีพงษ์ (2530: 163) จิตติมา รัคนาค (2530: 117) และ นิภา วัฒนเวคิน (2529: 111) ที่พบว่า อาชีพที่นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สนใจมากโดยอยู่ในอันดับ 1 ถึง 5 ได้แก่ เลขานุการ และครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนอยู่เสมอ เช่น จัดการนิเทศภายใน
2. ควรจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและการบริการต่าง ๆ เพื่อสร้างความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เช่น จัดห้องสมุดภาษาไทย ห้องปฏิบัติการทางภาษา ศูนย์วิทยบริการภาษาไทย ส่วนในวรรณคดี เป็นต้น
3. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เช่น การจัดนิทรรศการภาษาไทย การจัดแสดงละครเกี่ยวกับวรรณคดี การประกวดแต่งกลอน เป็นต้น โดยการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ ตลอดจนช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาไทย

1. ควรศึกษาถึงความสนใจที่แท้จริงของนักเรียน และพัฒนาปรับปรุงตนเอง รวมทั้งการจัดกิจกรรมการสอน สื่อการสอน และการประเมินผล ให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน
2. ควรประชุมปรึกษาหารือ หรือจัดการนิเทศภายในหมวดวิชา เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
3. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน และส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. ควรติดต่อประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน เพื่อให้ตระหนักและเห็นคุณค่าของวิชาภาษาไทย อันจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองนักเรียน

1. ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการตระหนักและเห็นคุณค่าของวิชาภาษาไทย
2. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาไทย และเข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถทางภาษา และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาอื่น ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ ตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ควรมีการเสนอโครงการ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ มัธยมศึกษาตอนปลาย